

การพัฒนาแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยี
เมืองโกลนพรหมวิหาร แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
Development of a Mueang Kaison Pomvihan, Savannakhet
Province, Lao People's Democratic Republic

ผู้วิจัย นางแก้วพุดทอง บุษยวัน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภุมพงษ์ จอมหงษ์พิพัฒน์

Researcher : Mrs. Keophouthong Boubphavan;

Thesis Advisor : (1) Asst. Prof. Dr. Bhumbhong Jomhongbhibhat

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) สภาพปัญหาการดำเนินงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยี 2) ความต้องการพัฒนางานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยี 3) รูปแบบการพัฒนางานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารวิทยาลัย อาจารย์ผู้รับผิดชอบงานแนะแนว อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ ขั้นตอนของการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการในการพัฒนางานแนะแนวภายในวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยีตามแบบในเมืองไทย 2) การพัฒนางานแนะแนวโดยใช้กระบวนการ AIC และได้รูปแบบงานแนะแนววิทยาลัย 3) ประเมินรูปแบบงานแนะแนว 4) เผยแพร่งานแนะแนว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยี ตามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับมาก
2. รูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยี ประกอบด้วย 1) บริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) บริการสารสนเทศ 3) บริการให้คำปรึกษา 4) บริการจัดวางบุคคล 5) บริการติดตามผล
3. ผลการประเมินรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมมติเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to investigate a problem state of operating guidance and counseling in Xaysombat Technology College, 2) to examine a need of developing guidance and counseling in Xaysombat Technology College, and 3) to find out a model developing guidance and counseling in Xaysombat Technology College. The target group used in this study was the College administrators and instructors who were responsible for guidance and counseling, and vocational instructors. The instruments and comprised 1) a questionnaire, 2) an interview. Steps for study possessed 4 steps: 1) investigating a problem state and need in developing guidance and counseling in Xaysombat Technology College as found in Thailand, 2) developing guidance and counseling through

the A-I-C process and getting a college guidance and counseling model, 3) assessing the guidance and counseling model, and 4) disseminating the guidance and counseling model. Statistics used to analyze data were mean and standard deviation.

The findings disclosed as follows :

1. The overall problem state and need of a guidance and counseling model for Xaysombat Technology College according to the opinion of the target group gained an average score of 3.59 and standard deviation of 0.69 or was at the high level.

2. The model of guidance and counseling model for Xaysombat Technology College consisted of: 1) service in surveying individual students, 2) service of information, 3) service of giving counseling, 4) service of placement, 5) service of follow-up.

3. The result of assessing the guidance and counseling model for Xaysombat Technology College showed a mean of 4.40 and standard deviation of 0.46, which was at the level of high appropriateness.

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการวิวัฒนาการแห่งการเรียนรู้ การสอน ทางด้านวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติ สังคม และการค้นคว้าทฤษฎีพฤติกรรม เพื่อสร้างคนให้มีการพัฒนาตนเองรอบด้าน มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้สามารถ มีวิชาชีพ มีสุขภาพพลานามัย มีความศรัทธาทางด้านจิตใจ มีศิลปะ มีระเบียบวินัย มีความรักประเทศชาติ ระบอบประชาธิปไตย เพื่อตอบสนองความต้องการของภารกิจ ป้องกันรักษาเพื่อพัฒนาประเทศไทย รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ถือเอาการศึกษาเป็นภารกิจหลักของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นสำคัญในการพัฒนาคนทางด้านคุณสมบัติ ศีลธรรม ชีวทัศน์ วิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้า ให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อการศึกษาค้นคว้า มีวิชาชีพสร้างสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และเศรษฐกิจแห่งภูมิปัญญาตามขั้นตอนหลัก อีกทั้งรัฐบาลได้เอาใจใส่ด้านขยายการศึกษาก่อนวัยเรียนและพยายามจัดการศึกษาชั้นประถมสมบูรณ์ภาคบังคับให้สำเร็จตามความคาดหมาย รัฐบาลเพิ่มการลงทุนให้แก่การศึกษาและถือเป็นงานหลักของงบประมาณแห่งรัฐ (สภาประชากรแห่งชาติลาว, 2007, หน้า 1)

รัฐและสังคมมุ่งพัฒนาการศึกษาแห่งชาติให้มีคุณภาพ สร้างโอกาสให้ประชาชนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ห่างไกลในชนบทถิ่น

ทุรกันดาร ทั้งผู้หญิง เด็ก และผู้ด้อยโอกาส พร้อมทั้งสร้างเงื่อนไขให้พลเมืองลาวได้เรียนวิชามากขึ้น โดยรัฐส่งเสริมบุคคล องค์การต่างๆ รวมทั้งภาคเอกชนภายในประเทศ และต่างประเทศได้ลงทุนในการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ด้วยนโยบายต่างๆ อาทิเช่น นโยบายลินเชื้อ ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรตามระเบียบกฎหมาย การจัดการศึกษาจะต้องปฏิบัติตามหลักพื้นฐานตามแนวคิดสังคมนิยม คือ มีความเป็นชาติมหาชนวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย การศึกษาระดับสามัญต้องสัมพันธ์กับอาชีพศึกษา การศึกษาในโรงเรียนต้องควบคู่กับการศึกษาอบรมอยู่ในครอบครัว สังคม และนอกโรงเรียน การศึกษาต้องรับประกันให้ทฤษฎีสัมพันธ์กับชีวิตจริง การเรียนรู้ต้องคู่กับการปฏิบัติจริง การศึกษาต้องสัมพันธ์กับการทำงาน การศึกษาต้องสนองความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ในแต่ละระยะ การศึกษาแห่งชาติต้องมีความสอดคล้องของการศึกษาในแต่ละภาคพื้นสากล (สภาประชาชนแห่งชาติลาว, 2007, หน้า 2-3)

วิทยาลัยไซยสมบัติเทคโนโลยี เป็นวิทยาลัยเอกชนที่ก่อตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช 2549 เปิดการสอนในระดับอาชีวศึกษาสายอาชีพ ปัจจุบันเปิดสอนในสายวิชาช่างรถยนต์ ช่างเชื่อมอุตสาหกรรมการผลิตอิเล็กทรอนิกส์ ช่างผลิตภัณฑ์ไม้และเครื่องเรือน ไฟฟ้าเทคนิค เคหสถาน บริหารธุรกิจ วิทยาการคอมพิวเตอร์ มีจำนวนนักศึกษา 670 คน ในสถานการณ์เบื้องต้น การพัฒนาการศึกษา

สายอาชีพเพื่อตอบสนองการพัฒนาสังคม ประเทศชาติ โดยการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ เพื่อหาผลงานในระดับ อาชีพ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมงานแนะแนวของ โรงเรียน พบว่า สภาพปัญหาของการแนะแนวของโรงเรียน ยังไม่เป็นระบบ และสรุปสามปัญหาที่สำคัญ มีดังนี้

- 1) การขาดปัจจัยความพร้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับงานแนะแนว อีกทั้งการเป็นวิทยาลัยที่สร้างขึ้นใหม่
- 2) ผู้บริหารมองไม่เห็นคุณค่าของงานแนะแนว
- 3) การ จัดรูปแบบงานและแนะแนวไม่สอดคล้องและไม่ครอบคลุม กับนโยบายแผนการศึกษาแห่งชาติ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดและ ผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งครูในวิทยาลัย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนางานแนะแนวในวิทยาลัยไฮสมบัตินวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหาด้านงานแนะแนวที่เกิดขึ้นในวิทยาลัย โดยจะ ทำการวิจัยการพัฒนารูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัย

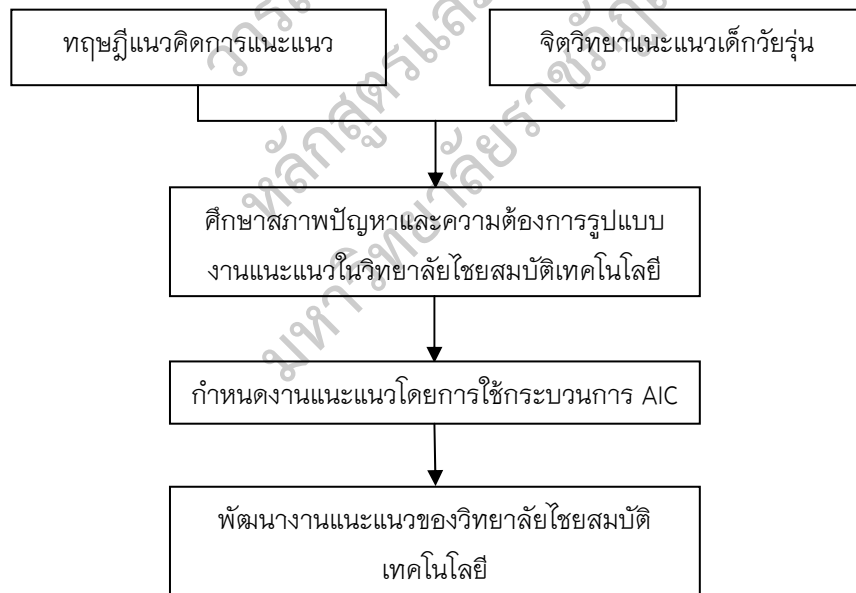
ไฮสมบัตินวัตกรรม เมืองโกสอนพรมวิหาร แขวงสะพาน หนอง ซึ่งผลการศึกษานำไปปรับใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาวินิจฉัย และสถาบันการศึกษาที่มีบริษัทใกล้เคียง อันจะ นำไปสู่การพัฒนาการศึกษาด้านอาชีวศึกษาของประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานแนะแนวของวิทยาลัยไฮสมบัตินวัตกรรม
2. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนางานแนะแนวของวิทยาลัยไฮสมบัตินวัตกรรม
3. เพื่อกำหนดรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยไฮสมบัตินวัตกรรม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
 - 1.1 ผู้บริหารวิทยาลัย จำนวน 11 คน
 - 1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบงานแนะแนว จำนวน 15 คน
 - 1.3 อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ จำนวน 30 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้
 - 2.1 แบบสัมภาษณ์สภาพปัญหา และความต้องการรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยชายสมบัตินเทคโนโลยี
 - 2.2 แบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยชายสมบัตินเทคโนโลยี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้า แนวคิด และหลักการ เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบหลักการ รวมถึงเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ และแบบสอบถามเชิงข้อมูล จะถามเฉพาะผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญในความต้องการพัฒนางานแนะแนว
2. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการประสานงานกับมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และผู้ปกครองของนักศึกษา
3. ใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู ผู้รับผิดชอบงานแนะแนว
4. ใช้เครื่องมือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามครูวิทยาลัยเอกชนภายในแขวงสะหวันนะเขต นักศึกษาภายในวิทยาลัยชายสมบัตินเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วสรุปวิเคราะห์เป็นภาพรวมของการสร้างรูปแบบงานแนะแนวในวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการรูปแบบงานแนะแนว วิทยาลัยชายสมบัตินเทคโนโลยี จากการศึกษาเชิงปริมาณมีผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ผู้บริหารวิทยาลัย พบว่า สภาพการดำเนินงานแนะแนวของวิทยาลัยชายสมบัตินเทคโนโลยี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัย โดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.57 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ สภาพด้านบริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคล มีคะแนนเฉลี่ย 2.49 อยู่ในระดับน้อย สภาพบริการสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับน้อย สภาพบริการให้คำปรึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 2.52 อยู่ในระดับน้อย สภาพบริการจัดวางบุคคล มีคะแนนเฉลี่ย 3.05 อยู่ในระดับปานกลาง สภาพบริการติดตามผล มีคะแนนเฉลี่ย 2.47 อยู่ในระดับน้อย

ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวของวิทยาลัยชายสมบัตินเทคโนโลยีตามความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัย โดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.92 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ ปัญหาด้านบริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคล มีคะแนนเฉลี่ย 3.85 อยู่ในระดับมาก สภาพบริการสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ย 3.88 อยู่ในระดับมาก สภาพบริการให้คำปรึกษา มีคะแนนเฉลี่ย 3.59 อยู่ในระดับมาก สภาพบริการจัดวางบุคคล มีคะแนนเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก สภาพบริการติดตามผล มีคะแนนเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก

ความต้องการรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยชายสมบัตินเทคโนโลยีตามความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัย โดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.41 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ ความต้องการด้านบริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคล มีคะแนนเฉลี่ย 4.22 อยู่ในระดับมาก สภาพบริการสารสนเทศ มีคะแนนเฉลี่ย

โดยภาพรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับมาก

2. สรุปผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการรูปแบบงานแนะแนว วิทยาลัยโชนสมบัติเทคโนโลยี ด้านข้อมูลเชิงคุณภาพ ปรากฏผลดังนี้ การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการรูปแบบงานแนะแนว วิทยาลัยโชนสมบัติเทคโนโลยี โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้รับผิดชอบงานแนะแนว และอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.1 บริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคล

2.1.1 สภาพการปฏิบัติงานแนะแนวที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน งานแนะแนวด้านบริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคลเป็นการศึกษา สำรวจ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษาด้านการศึกษา อาชีพ บุคลิกภาพ และสิ่งแวดล้อมงานบริการด้านนี้ ได้แก่ บันทึกประวัตินักเรียนทุกคนไว้ในระบบสารสนเทศบริการข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง การพบปะสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นเป็นรายบุคคล การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา การสังเกตเป็นรายบุคคล และการเยี่ยมบ้านนักศึกษา

2.1.2 ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวจากการศึกษาพบว่าปัญหาการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคลส่วนใหญ่ ได้แก่ นักศึกษาขาดความสนใจ ไม่เข้าเรียน ไม่มาใช้บริการแนะแนว นัดแล้วไม่มาพบครูแนะแนวตามนัด ไม่ได้รับความร่วมมือในการออกเยี่ยมบ้าน การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษาไม่ครบถ้วน

2.1.3 ความต้องการรูปแบบงานแนะแนว จากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบงานแนะแนวด้านบริการสำรวจนักศึกษาเป็นรายบุคคลที่นักศึกษาต้องการ ได้แก่ การแจกแบบสอบถามนักศึกษา จัดกลุ่มสำรวจนักศึกษาตามที่ครูที่ปรึกษารับผิดชอบ นัดหมายประชุมรวมเป็นกลุ่มตามระยะเวลาที่กำหนด การสังเกตเป็นรายบุคคล การเยี่ยมบ้าน การทดสอบความถนัด ความสนใจของนักศึกษา และการสำรวจพฤติกรรมที่มีปัญหาของนักศึกษา

2. บริการสารสนเทศ

2.1 สภาพการปฏิบัติงานแนะแนวที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน จากการศึกษาค้นคว้าสภาพการปฏิบัติงานแนะ

แนวด้านบริการสารสนเทศที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เป็นบริการให้ความรู้แก่นักศึกษาในหลายรูปแบบ ได้แก่ การให้ข้อมูล ข่าวสาร การจัดสอนให้ความรู้ต่างๆ ในคาบกิจกรรมแนะแนว การติดป้ายประกาศ การประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย การจัดทำเอกสารแผ่นพับ

2.2 ปัญหาการดำเนินงานแนะแนว จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการสารสนเทศที่พบ ได้แก่ นักศึกษาไม่สนใจอ่านประกาศ ไม่ตั้งใจฟัง นักศึกษาเข้าเรียนช้า นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมขาดข้อมูลการประชาสัมพันธ์ที่เป็นปัจจุบัน วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือในการจัดบริการสารสนเทศยังไม่ทันสมัย การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแนะแนวยังมีน้อย

2.3 ความต้องการรูปแบบงานแนะแนว จากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบงานแนะแนวด้านสารสนเทศที่ต้องการ ได้แก่ การสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักศึกษา การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต SMS E-mail การติดป้ายโฆษณา การไปทัศนศึกษา การจัดอภิปราย บรรยาย ให้ความรู้ในด้านการศึกษาอาชีพและการปรับตัวในสังคม การจัดวันอาชีพ การจัดสัปดาห์แนะแนวทางการศึกษาต่อ การจัดฉายภาพยนตร์ วีดีโอ สไลด์ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา จัดปฐมนิเทศ และปัจฉิมนิเทศ

3. บริการให้คำปรึกษา

3.1 สภาพการปฏิบัติงานแนะแนวที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน จากการศึกษาค้นคว้าสภาพการปฏิบัติงานแนะแนวด้านบริการให้คำปรึกษาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา การให้คำปรึกษานักศึกษาที่มีปัญหาด้านส่วนตัว การเรียน และอาชีพ จัดให้มีชั่วโมง Home Room ในแต่ละสัปดาห์

3.2 ปัญหาการดำเนินงานแนะแนว จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการให้คำปรึกษาที่พบ ได้แก่ นักศึกษาไม่มาปรึกษาและไม่กล้าเข้ามาพบเป็นรายบุคคล นักศึกษาไม่ให้ข้อมูล ครูแนะแนวยังขาดทักษะและเทคนิคให้คำปรึกษาโดยเฉพาะขาดการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษามารับบริการปรึกษา

3.3 ความต้องการรูปแบบงานแนะแนว จากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบงานแนะแนวด้านบริการให้คำปรึกษาที่ต้องการ ได้แก่ การจัดให้มีครูแนะแนวหรือ

ผู้ให้คำปรึกษา ที่รับผิดชอบโดยตรงต้องงานแนะแนวและให้คำปรึกษา อาจารย์แนะแนวมีจรรยาบรรณที่จะรักษาความลับของนักศึกษา ให้คำปรึกษาได้ทั้งการเลือกวิชาเรียน การศึกษาต่อ การหางานทำ หรือปัญหาส่วนตัว การจัดให้มีการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลและให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม มีการประชุมวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาทุกเดือน มีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อวางแผนแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม

4. บริการจัดวางตัวบุคคล

4.1 สภาพการปฏิบัติงานแนะแนวที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน จากการศึกษพบว่า สภาพการปฏิบัติงานแนะแนวด้านบริการจัดวางตัวบุคคลที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การจัดนักศึกษาแต่ละคนให้มีหน้าที่รับผิดชอบ จัดกลุ่มนักศึกษาตามชั้นเรียน จัดกลุ่มนักศึกษาตามความสามารถและความถนัด การให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง หรือฝึกฝนทักษะในเรื่องที่ตนสนใจ

4.2 ปัญหาการดำเนินงานแนะแนว จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการจัดวางตัวบุคคลที่พบ ได้แก่ นักศึกษาขาดความสนใจ ไม่มีความรับผิดชอบ นักศึกษาให้ข้อมูลไม่เพียงพอและไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม

4.3 ความต้องการรูปแบบงานแนะแนว จากการศึกษาพบว่ารูปแบบงานแนะแนวด้านบริการจัดวางตัวบุคคลที่ต้องการ ได้แก่ การแนะแนวนักศึกษาเป็นรายบุคคล การสำรวจและสอบถามความสามารถหรือความถนัดของนักศึกษา การออกตรวจเยี่ยมบ้าน มีการจัดกลุ่มความสามารถหรือความถนัด มีการจัดบรรยายภาคสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตามความสามารถโดยจัดให้สอดคล้องต่อเนื่องกับกระบวนการเรียนการสอน และสอดคล้องกับผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ความสนใจ ความต้องการของนักศึกษา

5. บริการติดตามและประเมินผล

5.1 สภาพการปฏิบัติงานแนะแนวที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน จากการศึกษพบว่ารูปแบบการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการติดตามและประเมินผลที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การบันทึกในบันทึกการสอนของครู

การออกเยี่ยมบ้านนักศึกษา การสอบถามผู้ปกครองติดตามโดยใช้ไปรษณียบัตร โดยใช้โทรศัพท์และจดหมายเวียน

5.2 ปัญหาการดำเนินงานแนะแนว จากการศึกษาพบว่าปัญหาการดำเนินงานแนะแนวด้านบริการติดตามและประเมินผลที่พบ ได้แก่ นักศึกษาและครอบครัวไม่ตอบกลับการประเมินและการติดตามผลเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ ไม่พบนักศึกษาเมื่อออกเยี่ยม

5.3 ความต้องการรูปแบบงานแนะแนว จากการศึกษาพบว่า รูปแบบงานแนะแนวด้านบริการติดตามและประเมินผลที่ต้องการ ได้แก่ ควรมีการติดตามผลงานในด้านต่างๆ ของบริการแนะแนวและติดตามผลพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ออกแบบสำรวจให้นักศึกษาและผู้ปกครองมีการติดตามผลทางไปรษณียบัตร โทรศัพท์ E-mail จัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง

6. รูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี 2) การสร้างรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี 3) ศึกษาการประเมินรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี 4) เผยแพร่รูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี

7. ผลการประเมินรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี พบว่ามีผลการประเมิน มีค่าเฉลี่ย 4.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้ สภาพปัญหาการดำเนินงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัติเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า ตามความคิดเห็นของ 1) ผู้บริหารวิทยาลัย 2) อาจารย์ผู้รับผิดชอบงานแนะแนว 3) อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ ในภาพรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มี

ส่วนเกี่ยวข้องกับภาระงานของวิทยาลัยไซเบอร์เทคโนโลยี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยไซเบอร์เทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเหล่านั้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพงานแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2539, หน้า 235) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวของนักศึกษา เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่างวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของการเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ การแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไปยังไม่ได้ผลดี ทั้งนี้เพราะโรงเรียนขาดผู้แนะแนวที่มีความรู้ความสามารถ ขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์และเครื่องมือ โดยเฉพาะการขาดแคลนระบบทดสอบที่มีคุณภาพและข้อมูลด้านอาชีพนักศึกษาส่วนมากยังไม่รู้จักตนเองและโลก ของงานดีพอ จึงไม่สามารถเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเองได้ บริการแนะแนวของสถาบันอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการช่วยให้นักศึกษาเลือกอาชีพให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาได้

การเลือกสาขาวิชาเอก เนื่องจากนักศึกษาเป็นจำนวนมากสมัครเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ไม่สอดคล้องกับความถนัดและค่านิยมของตนเอง จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียน บริการแนะแนวสามารถช่วยให้นักเรียนเลือกเรียนในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความถนัดและค่านิยมของนักศึกษา ทำให้การเลือกอาชีพและการเลือกสาขาวิชาเอกของนักศึกษาสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนน้อย

การพัฒนา นักศึกษาบริการแนะแนวช่วยให้นักศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และผู้ใหญ่ตอนต้น สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี และสามารถพัฒนาตนเองทั้งในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ นอกจากนี้ช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดี ดังได้กล่าวมาแล้วว่าบริการแนะแนวช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาได้ นักศึกษาจึงมีความพร้อมที่จะศึกษาแล้วเรียน จึงทำให้การเรียนการสอนได้ผลดี

ช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับหลักสูตรและแผนการรับนักศึกษาบริการแนะแนว ซึ่งมีบทบาทอันสำคัญในการจัดหาข้อมูลในด้านต่างๆ เพื่อใช้ในการแนะแนวทั้งข้อมูลจากศิษย์เก่าและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงาน ข้อมูลจากศิษย์เก่าจะมีประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานก็มีประโยชน์ในการปรับแผนรับสมัครนักศึกษาให้มีจำนวนสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

ช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์วัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม บริการแนะแนวช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาและช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้ บริการแนะแนวจึงสามารถช่วยให้นักศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม และยังมีผลสำคัญต่อประเทศ การเลือกศึกษาในสาขาวิชาที่ไม่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง ย่อมทำให้เกิดปัญหาในการเรียน เมื่อนักศึกษาจำนวนมากมีปัญหาในการเรียน จึงทำให้เกิดการสูญเสียทางการศึกษา ทำให้เกิดความเสียหายในการใช้งบประมาณของประเทศ สำหรับนักศึกษาที่สามารถศึกษาแล้วเรียนได้สำเร็จการศึกษา แต่ก็จะไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ บุคคลดังกล่าวจึงเป็นบุคคลที่ไม่เหมาะสมกับงาน ถ้าประเทศมีบุคคลที่ไม่เหมาะสมกับงานเป็นจำนวนมาก ก็ย่อมเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ บริการแนะแนวที่ช่วยให้นักศึกษาสมัครเรียนในสาขาที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนเอง ย่อมทำให้นักศึกษามีความสำเร็จในการศึกษาและมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ทำให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศ บริการแนะแนวจึงมีความสำคัญต่อประเทศ นอกจากนี้ วัลลภนิภา ฉลางบาง (2535, หน้า 95-98) กล่าวว่า หากพิจารณาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งความเปลี่ยนแปลงในสังคมและความเปลี่ยนแปลงในตัวนักเรียน ความเปลี่ยนแปลงทั้งสองประการนี้มีผลกระทบต่อถึงกันตลอดเวลา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการหาวิธีต่างๆ วิธีเพื่อทำให้ความเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปในอัตราส่วนที่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

นักเรียนซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสังคมจะต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในรูปแบบต่างๆ ได้ ความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ก่อให้เกิดความจำเป็นที่ต้องการแนะแนวในโรงเรียนขึ้น

รูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรมมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรม 2) การสร้างรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรม 3) ศึกษาการประเมินรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรม 4) เผยแพร่รูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรม จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า รูปแบบงานแนะแนวที่เป็นคุณภาพ ควรประกอบด้วยขอบเขตของการบริหารงานแนะแนวให้ครอบคลุมงานแนะแนวทั้ง 5 ด้าน และมีกระบวนการในการพัฒนารูปแบบงานแนะแนวที่มีระบบ มีกระบวนการสร้างและประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลนิกา ฉกลางบาง (2535, หน้า 145-148) กล่าวว่า บริหารแนะแนวเป็นบริการที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียนทุกคน โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การป้องกันปัญหา แก้ไขปัญหา และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ และสังคมส่วนตัว เพื่อให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวบรรลุผล งานแนะแนวจึงกระจายการให้บริการออกเป็น 5 บริการ คือ 1) บริการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน 2) บริการสารสนเทศ 3) บริการให้คำปรึกษา 4) บริการจัดวางตัวบุคคล 5) บริการติดตามและประเมินผล 6) บริการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ไชยสิทธิ์ โกรธอุณาสัย (2532, หน้า 28) ที่กล่าวว่า การจัดบริการแนะแนวในระดับอุดมศึกษา ควรจะจัดบริการให้ครบทั้ง 5 บริการ ในเรื่องของการประกอบอาชีพและช่วยเหลือโดยการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการเลือกคู่ครอง เพราะนิสิตหรือนักเรียนนั้น เริ่มจะมองหาบุคคลที่จะมาเป็นคู่ชีวิตอย่างจริงจังกว่าวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษา

ผลการประเมินรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรม พบว่ามีผลประเมินอยู่ในระดับเหมาะสมมาก แสดงให้เห็นว่ารูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรม พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบตามกระบวนการและขั้นตอนของการวิจัย โดยการวิเคราะห์

เอกสาร สอบถามสัมภาษณ์ แล้วผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ คือ ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานแนะแนวของวิทยาลัยโชนชัยสมบัตินวัตกรรม รวมถึงผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบขึ้นตามกระบวนการ AIC ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจร่วมกันของกลุ่มเป้าหมาย การสร้างข้อตกลงร่วมกัน และการปฏิบัติการร่วมกันในการพัฒนางานแนะแนวระหว่างผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับงานแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อรพินท์ สโพชชัชย (2537, หน้า 10) ที่กล่าวว่ากระบวนการ AIC เป็นกระบวนการพัฒนาที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีโอกาสสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจถึงสภาพปัญหา ข้อจำกัด ความต้องการและศักยภาพของผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เป็นกระบวนการที่ระดมพลังสมอง เพื่อแก้ไขปัญหา และแนวทางในการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์

เนื่องจากความสอดคล้องในการเลือกอาชีพของการวิจัยนี้ หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถเลือกอาชีพได้อาชีพหนึ่งให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของตน ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและการวางแผนอาชีพให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของตนดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือคุณลักษณะของตน ได้แก่ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจในอาชีพ และบุคลิกภาพที่สัมพันธ์กับอาชีพของนักศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ได้แก่ ลักษณะอาชีพ ความสัมพันธ์ของอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ รายได้ ความก้าวหน้า ความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งนักศึกษาใช้ประกอบการพิจารณาเลือกอาชีพที่นักศึกษาคาดว่าจะเป็นไปได้สำหรับนักศึกษา การวางแผนการเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของตน ได้แก่ สำรวจปัญหาของตนโดยให้นักศึกษาระบุว่าปัญหาคืออะไร หากประสงค์เลือกอาชีพนั้นๆ รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์โดยให้นักศึกษาพิจารณาเลือกทางเลือกที่น่าจะเป็นไปได้ พิจารณารายละเอียดของแต่ละทางเลือกโดยให้นักศึกษาพิจารณาข้อดี ข้อเสีย และปัญหา และอุปสรรคของแต่ละทางเลือกใดที่เขาควรเลือกมากที่สุด

ความสอดคล้องในการเลือกอาชีพ (Career Choice Congruence) พิจารณาจากตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของดัชนีความสอดคล้องในการเลือกอาชีพของอิชาน (Ichan Agessment Index) อยู่ในระดับสูง (Ichan, 1984 อ้างถึงใน Holland Powell and Eritzsche, 1994, pp. 95-96) และสอดคล้องกับ ทิพย์มาศย์ พิมลศักดิ์ (2530, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ ของนักเรียนนาฏศิลป์ ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนนาฏศิลป์ ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามการตัดสินใจเลือกอาชีพ และชุดการแนะแนวอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนาฏศิลป์ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนนาฏศิลป์ที่ได้รับการสอนปกติ นักเรียนนาฏศิลป์ที่ได้รับการสอนด้วยชุดแนะแนวอาชีพมีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ นักเรียนนาฏศิลป์ที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงขึ้น และจากได้รับการสอนแบบปกติ

เอกสารอ้างอิง

- ทิพย์มาศย์ พิมลศักดิ์. (2530). ผลการศึกษาใช้ชุดแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัลลิกา ฉลากบาง. (2535). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2539). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- อรพินท์ สฟโชคชัย. (2537). คู่มือการจัดการประชุมเพื่อระดมความคิดในการพัฒนา 1 หมู่บ้าน : การพัฒนาโดยพลังประชาชน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย.

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบงานแนะแนว ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรศึกษารูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัย โชนสุมบัตติเทคโนโลยีให้เข้าใจถึงหลักการ/แนวคิด และวิธีดำเนินการในแต่ละด้านก่อนนำไปใช้

1.2 ควรประยุกต์วิธีดำเนินการตามรูปแบบงานแนะแนวของวิทยาลัย โชนสุมบัตติเทคโนโลยี ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาที่นำไปประยุกต์ใช้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบงานแนะแนวเฉพาะด้าน เช่น การแนะแนวอาชีพ การแนะแนวศึกษาต่อ เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เมื่อศึกษาต่อวิทยาลัย หรือโรงเรียนในสายอาชีพศึกษา หรือสาขาอื่นๆ ต่อไป